

> DÜBAM
DÜNYA BÜLTENİ ARAŞTIRMA MASASI

MISIR'DAKİ DARBENİN TOPLUMSAL SONUÇLARI

DÜBAM

ASKERİ DARBENİN
TOPLUMSAL DAYANIŞMAYA ETKİLERİ

Genel Yayın Yönetmeni
Akif Emre

Derleyen
Aynur Erdoğan

DÜBAM Yayınları
Küresel İletişim Merkezi
Barbaros Bulvarı, Balmumcu / Beşiktaş
Tel: (0212) 274 80 21 – 274 80 22
www.dunyabulteni.net

dübam

Sunuş

Anaakım medya tarafından “Arap baharı” tesmiye edilen sürecin sonuçları yavaş yavaş görülmeye başlandı. Bölgenin zenginliklerini toplumlarının refahı için kullanmayan, halklarını baskıyla yöneten diktatörlere karşı ayaklananlar kendi siyasetlerini üretebilmeyi umut etmişlerdi. Mısır’da statüko tarafından çevresi örülse de İhvan-ı Müslimin’in iktidarı umutların yeşermesi için bir yol açmıştı ki, yaşanan askeri darbe bu baharın yalancı bahar olduğu yönündeki kanaatleri güçlendirdi.

Ancak bu süreç toplumsal alanda da çatlakların oluşmasına sebebiyet verdi. Daha önce sosyal alanda hakim olan İslam kardeşliği anlayışı nedeniyle Mısırlılarla Filistinliler arasında özel bir dayanışma örneği sergileniyordu. Aynı şekilde Mısır’da bir yerleşim merkezi oluşturabilecek sayıda Suriyeli mülteciler de bu ülkede yabancı olmanın ötesinde yardımlaşma ve dayanışma içinde yaşıyorlardı. Lakin Arap baharı sürecinde ve özellikle darbeden sonra bazı politikalarla toplum kesimlerinin birbirinin karşısında konumlandırılmasının sonucu olarak toplumsal alandaki dayanışma ve yardımlaşma anlayışında da değişiklikler görülmeye başlandı.

Elinizdeki dosyadaki iki yazı bu sosyal değişime ayna tutmaktadır. Birinci yazıda Remzi Barud darbe sonrasında Filistinlilerin günlük hayatlarını devam ettirmeleri için önemli bir kapı olan Mısır’daki yönetim değişikliğinin sosyal etkilerini gözler önüne seriyor. İkinci yazıda ise Laura Dean Mısır’daki Suriyeli mültecilerin darbe sonrasında yaşadıkları mağduriyetleri anlatıyor. Bu ikinci yazı özellikle henüz amacının ne olduğu tam olarak anlaşılammış bazı siyasetlerin toplumsallaşmasıyla ortaya çıkan feci tabloya ışık tutuyor.

Bazı kadim ve yerleşik değerlerin bu coğrafyadaki yerini göstermeleri amacıyla ve yine uyarı olması ümidiyle bu iki yazıyı Dünya Bülteni okurlarıyla paylaşıyoruz.

DÜBAM

dübam

Mısır'da nefret: Filistinli öcü daha önce hiç olmadığı kadar ortalığı kapladı

Remzi Barud

20 sene kadar önce kendiliğimden ilk kez Gazze'den ayrıldığım zaman, Refah sınır kapısında Mısır Devlet Güvenlik İstihbaratı başkanı ünlü subay hakkında ikaz edilmişim. Bana, “O Filistinlilerden nefret eder” denmişti.

Gazze'deki arkadaş ve komşularım, o gün o subay görevdeyse, onunla karşılaştığımda ‘Selamün Aleyküm’ (Allah’ın selamı üzerine olsun) dememem konusunda beni uyarılmışlardı. Evet, o subay İslam’la alakalı her türlü imadan nefret ediyordu, selam verilirken bile.

Muhaberat ofisine girdiğim zaman görünüşü beni şaşırttı. İri, temiz traşlı bir adamdı. Kravatı o kadar sıkı bağlanmıştı ki, yüzü ve boynu patlayacakmış gibi görünüyordu. 18 yaşındaydım ve daha önce hiç tek başıma seyahat etmemiştim. Onun kızgın görünüşü beni paniğe soktu, bu yüzden bana söylenen her şeyi unuttum. Güçlkle duyulabilecek, kırık dökük bir sesle “Selamün Aleyküm” dedim.

Mısır'da devlet kurumlarında Filistin karşıtı hissiyata dair daha önce duyduğum her şey gerçek oldu, hem de gurur kırıcı bir şekilde. O gün bana çok sayıda ve bariz hakaretlerde bulundu. Geleceğim söz konusu diye Mısır'a girmeme izin vermesi için ona yalvardım. Sonunda, odaya yeniden girip başta işlediğim kabahati düzeltmem şartıyla bunu kabul etti. Bu kez “Selamün Aleyküm” yerine “Merhaba” demeye dikkat ettim.

İki ay sonra yeniden Gazze'ye gönderildim. İsrail istihbaratı, sınırın

Mısır'da devlet kurumlarında Filistin karşıtı hissiyata dair daha önce duyduğum her şey gerçek oldu, hem de gurur kırıcı bir şekilde.

Gazze tarafında beni sorgulamak için bekliyordu. Mısır’da olmak için berbat bir zaman seçmişim. 1991’de Körfez Harbi’nden kısa bir süre sonrasıydı. Zamanın devlet başkanı Hüsnü Mübarek, Mısır’ın borçlarından bir kısmının silinmesi karşılığında tamamen Amerikalılardan yana olmuştu. Filistin yönetimi savaşa karşı çıkma cüretinde bulunduğu için ben ve çoğunluğu öğrenci binlerce Filistinli, hep birlikte kendimizi sınırda bulduk.

Gazze yolumda beni üç İsrail istihbarat subayı sorguladı. Biri bozuk bir Arapça ve müstehzi bir edayla “Niçin Mısırlılar seni geri gönderdi?” diye sordu. “Çünkü ben bir Filistinliyim” diye cevapladım. Hepsi güldü.

Ama Mısır’da Filistin karşıtı hissiyat gülünecek bir konu değil. Mısır’da devlete yakınlıklarıyla tanınan çoğu medya yorumcusu, utanmadan Filistinlilere karşı şiddeti teşvik ederek nefret dolu kampanyalarını yenilemek üzere sınırsız bir alana sahipler. Ülkede yıllardır faşizme doğru bir gidiş vardı ama Mısır ordusu tarafından 3 Temmuz’da Devlet Başkanı Muhammed Mursi’ye darbe yapılmasından beri bu, görülmemiş bir şekilde yön değiştirdi.

Askeri cunta, Mursi’yi hapsedmek için yapabileceği binlerce hokkabazlık arasında, Filistin hareketi Hamas’la “irtibatı” seçti. Böyle bir suçlamanın seçilmesi oldukça manidardır. Eskiden Arap liderler, İsrail’le bağları yahut şu ya da bu Batılı istihbarat kurumuyla yakınlıklarıyla suçlanırlardı. Mısır medyası ve yorumcularının hiç sorgulamadan “suçlamayı” tekrarlaması da aynı derecede bugün Mısır’da devlette mevcut olan siyasi dejenerasyonu anlatıyor.

Ama bu ne oldukça yenidir ne de sadece Hamas’la alakalı bir meseledir. Mısır devlet başkanı Enver Sedat 1978’de İsrail’le Camp David Anlaşması’nı, ertesi sene de barış anlaşmasını imzaladığında, Mısır hükümeti ve hükümetin kontrol ettiği medyanın büyük bölümü, Filistin’i manevi ve siyasi olarak Arap ve Mısır davasının merkezinde olmaktan çıkarmak

için küçük ama kararlı adımlar atmaya başladılar. O zamanlar ne Mısır'ın sonsuz sıkıntıları için suçlanacak Hamas ne de ülkenin derin felaketlerinden sorumlu tutulacak sakallı adamlar vardı. FKT başkanı Yaser Arafat, istemeden Mısır'ın öcüsü olarak görev yaptı. O, her manevrasında aşıldı. O medya kurnazları nesli de suçlama, aç bırakma, hapsetme ve hatta gerekirse öldürmeye hazır şimdiki hükümet yardakçıları nesli kadar Filistinlilere karşı bağışlayıcı değildi. Şimdi İsraililer değil Filistinliler Mısır'ın en büyük "milli güvenlik tehdidi" olarak düşünülüyor.

Diğer taraftan, özellikle Gazze'de Filistinliler, Mısır'a yönelik yaklaşımlarında son derece endişeliler. Onlar Hüsnü Mübarek rejimi de dahil, Mısır hükümetiyle zahirde nezaketi muhafaza etmek üzere ne dil gerekiyorsa o dili kullandılar. Mısır'ın 2007'de İsrail tarafından Gazze Şeridi'ne uygulanan ablukaya daima iştirak ettiği gerçeğine rağmen, çok az Filistinli bu şekilde bir ifade kullanmaya cesaret edebildi. Filistinlilerin resmi söylemine göre bu bir İsrail ablukasıydı ve sadece İsrail tarafından yapılan bir ablukaydı. Onlar üstü kapalı olarak, Mısırlı kardeşlerinden Siyonizm ve emperyalizme karşı ortak savaş adına, Arap ve Müslüman davaları adına ablukayı yumuşatmasını istedikler ama bu çabalar sonuç vermedi.

Mısırlı kardeşlerinden Siyonizm ve emperyalizme karşı ortak savaş adına, Arap ve Müslüman davaları adına ablukayı yumuşatmasını istedikler ama bu çabalar sonuç vermedi.

Ocak 2008'de onbinlerce Gazzeli Mısır'la olan sınırı ihlal etti. Onlar yiyecek, yakıt ve özgürlük arayışı için çılgınca Sina'ya akın ettiler. Birkaç öğrenci dışında hepsi Gazze'ye döndü. Kısa süre sonra sınır yeniden kapatıldı ve Gazzeliler yeniden duvarlar, dikenli teller arasında mahsur kaldılar. Sonra Mısır Dışişleri Bakanı Ahmed Ebul Geyt, açıkça her kim sınırı geçmeye teşebbüs ederse "bacaklarının kırılacağı" tehdidinde bulundu.

Halk devrimi 25 Ocak 2011'de rejimini olmasa da Mübarek'i devirdiği zaman milyonlarca Arap gibi Filistinliler de kutlama yaptı. Mahmud

Abbas'ın Filistin Yönetimi altındaki Ramallah'ta kutlama yapanlar hemen bastırıldı ve dağıtıldılar. Gazze'deki kutlamalar ise günlerce devam etti. Şüphesiz Hamas ve Müslüman Kardeşler, benzer siyasi, ideolojik ve dini referanslara sahipler ama Filistinlilerin Mısır'a olan aşkı ve onun diktatörlerine olan nefreti, Mısır'ı bölen ve General Abdulfettah El Sisi liderliğinde askeri darbeyle sonuçlanan mevcut karışıklıklardan çok daha eskidir.

Ordunun darbeden sonra attığı ilk adımlardan biri, devlet ihmaline maruz kalan ve iktisaden harap durumdaki Sina'da militanlara karşı ümit vermeyen mücadelesini bahane göstererek Gazze'yle olan sınırı kapatmak oldu.

Filistinlilere yönelik olarak medya kaynaklı dedikodularla da birleşen yoğun nefret, Gazze'deki ya da başka yerdeki Filistinliler arasında ayrım gözetmiyor. Gazze'deki Filistinliler bundan hemen etkilendiği için mesele son derece ciddidir. Onların artık ne kadarı kaldıysa hürriyetleri, sürekli tehlike altındadır. Ordunun darbeden sonra attığı ilk adımlardan biri, devlet ihmaline maruz kalan ve iktisaden harap durumdaki Sina'da militanlara karşı ümit vermeyen mücadelesini bahane göstererek Gazze'yle olan sınırı kapatmak oldu. El Sisi'nin destekçileri de kendi paylarına, hazırdaki her yola başvurarak Filistinlileri şeytanlaştırmak için hiçbir çabadan geri kalmadılar.

Bu arada Mahmud Abbas'ın Ramallah'taki hükümetinin keskin fırsatçılığı her türlü tahmin sınırlarını aştı. Abbas, Mısır'ı kurtardığı ve onun "uçuruma" kaymasını önlediği için El Sisi'yi ilk kutlayanlardan biri oldu. Filistin Yönetimi'ndeki diğerleri de Gazzelileri Hamas'a karşı ayaklanmaya çağırdılar. Mısırlılar halen 27 Temmuz'da hükümetin Nasır Şehri ve İskenderiye'de protestoları bastırması sonucu ölenleri saymakla meşgulken bile Fetih-FY taraftarları Ramallah'ta El Sisi'ye destek yürüyüşleri yapıyorlardı. El Rey haber ajansı, bunların "Ramallah'ın El Manara merkez meydanında toplanıp darbe yanlısı sloganlar attıklarını ve

Sisi'ye devrik Mısır Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi taraftarlarını bastırması çağrısında bulduklarını” bildirdi.

En azından benim gençliğimde unutmamam gereken tek şey, kızgın su-bayların öfkesinden kurtulmak için “Selamün Aleyküm” değil “Merhaba” demekti. Şimdi, bu emsalsiz nefret ve şeytanlaştırma kampanyalarını izah etmek ya da bunlara katlanmak için çok az şey söylenebilir ya da yapılabılır. Tuhaf olan, Hamas'ın Mursi'nin 12 aylık iktidarındaki en büyük kampanyasının, Mısır'ın aktif bir şekilde tahrip ettiği tünellerin yerine, ablukaya karşı koymaları için Filistinlilere iktisadi cankurtaran simidi sağlayan serbest ticaret bölgesi olmasıdır. O zamandan bu yana çok az şey başarılabilir. Tünellerin yaklaşık yüzde 80'i şimdi haraptır. Filistinliler, Mısır'daki karışıklıkların çoğunu gerçekleştirmekle suçlanırken Gazze yeniden, bu sefer daha da büyük bir insani krize doğru ilerliyor. Bu, gerçek olmadığı kadar şaşırtıcı da bir meseledir. Ama 25 senedir tartışılmaz devlet propagandası bunu ve çok daha fazlasını yapabilir.

Kaynak: Foreign Policy Journal

Dünya Bülteni için çeviren: Emin Arvas

Dünyanın en şanssız insanları: Mısır'daki Suriyeli mülteciler

Laura Dean

Arap Baharı'nın başlamasından uzun süre önce güneydeki Sakba şehrindeki Suriyeliler, Damietta'daki Mısırlılarla yakın bağlara sahiptiler. Nesillerdir bu iki şehir, ülkelerinin mobilya yapımında baş şehirleridir ve iş adamları ve zanaatkarlar bu şehirler arasında gidip gelirler. Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esad rejimi, vatandaşlarını evlerinden sürmeye başlayınca çoğu Sakba sakini makul bir varış yeri olarak Damietta'yı seçti. Bazılarının oradaki Mısırlılarla zaten ilişkileri vardı. Mısır da baştan başa Suriyeli mültecileri hoş karşılıyordu. Ayrıca, yaşam maliyeti düşüktü ve ustalarla zanaatkarlar Damietta'da kesinlikle iş bulacaklarını hissediyorlardı. Öyle de oldu. 2013 yazında yerel bir STK, Damietta'da 8.700'ün üzerinde Suriyeli mülteci yaşadığını bildirdi. Bunların çoğu mobilya fabrikaları ya da atölyelerde iş buldu. Suriye dükkan ve restoranları kök saldı. Çoğu Suriyeli daimi olarak oraya yerleşti hatta Mısırlılarla evlendi.

Ama üç ay önce, milyonlarca Mısır'ın sokaklara dökülmesiyle ordu Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'yi devirdi ve Damietta'daki -ve tüm Mısır'daki- Suriyelilerin hayatı aniden değişti. Bölgedeki STK çalışanları, bölgede insanların davranışlarının tamamen tersine döndüğünü ifade ediyorlar. 1958'den 1961'e kadar Suriye ve Mısır, Birleşik Arap Cumhuriyeti olarak bilinen tek bir ülkeydi. Her ne kadar birlik kısa sürse ve sonunda başarısız olsa da hem Suriyeliler hem de Mısırlılar, bu sebeple aralarında tarihi bir ilişki olduğuna işaret ederler. Suriyeli mülteciler iki sene önce ülkeye gelmeye başladıklarında Mısırlıların evlerinde ağırlandılar, bunlara boş daireler verildi, nakit yardımı yapıldı ve Mısırlılar her şeylerini bun-

larla paylaştılar. Şimdi ise bol bol çekişme haberi geliyor. Şeyh El Kar olarak adlandırılan bir Suriye restoranı yakılarak yerle bir edildi. Suriyelilerin sahip oldukları çoğu dükkan da saldırıya uğradı ve soyuldu. Geçen ay Damietta’da yedi yaşındaki iki Mısırlı erkek çocuk, sekiz yaşındaki bir Suriyeli çocuğun bacağına gaz döküp çocuğu yaktı. Şam’dan gelen 19 yaşındaki bir mülteci de bana sokakta saldırıya uğradığını ve boynuna ip geçirildiğini anlattı.

Farkusa Mısır’da Suriyeliler arasında işsizliğin artacağından ve artık Mısırlılar tarafından yardım yapılmadığı için de uluslararası örgütlerden gelen yardımların insanların ihtiyaçlarını karşılamaya yetmeyeceğinden korkuyor.

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (UNHCR) Ofisi ile ortaklık içinde çalışan ve Damietta’daki Suriyelilere yardım eden Resala örgütü yönetim kurulu başkanı Nesrin Farkusa’ya göre çoğu Suriyeli mülteci, işten çıkarıldı. Tadamon isimli STK’da çalışan Suzan Wardeh de, “İş yeri sahipleri burada Suriyelilere ihtiyacım yok diyor.” Şimdi “İş yeri sahipleri, iş için daha önce istemedikleri hukuki belgeler istiyorlar.” Farkusa Mısır’da Suriyeliler arasında işsizliğin artacağından ve artık Mısırlılar tarafından yardım yapılmadığı için de uluslararası örgütlerden gelen yardımların insanların ihtiyaçlarını karşılamaya yetmeyeceğinden korkuyor.

Damietta’da olanlar, Mısır çapında yüzbinlerce Suriyeli mülteciye de oluyor. Filistinliler ve diğer yabancıların yanı sıra Suriyeliler de Mursi’nin devrilmesi ve Müslüman Kardeşler’e yapılan baskılar sonrasında yabancı düşmanlığı ve öldürücü Mısır milliyetçiliğine hedef oldular. Düşman ve istikrarsız bir ortamdan kaçan bu insanlar şimdi kendilerini bir başka düşman ve istikrarsız ortamda buluyorlar. Yerli halktan gelen saldırılar ve artan bürokratik engellerle devlet tarafından verilen sıkıntılar arasında çoğu Suriyeli, Mısır’dan ayrılma yolunu seçti, çok daha fazlası da bunları takip edecek. Bunlar çoğu zaman başka yerlerde daha da tehlikeli bir hayatla karşılaşacaklar.

Görenlerin çoğu, olayların bu kadar kısa sürede nasıl değiştiğini izah edemiyor. 30 Haziran'dan önce Suriyelilere yardımların çoğu İslami hayır kuruluşlarından ve İslami cemaatlerle bağlantılı fertlerden geliyordu. Suriye toplumuyla yakından çalışan bazı gözlemciler, bu durumun Mısırlıların Suriyelilerle İslamcılarını ilişkilendirmesine yol açtığı spekülasyonu yaparlar. Görevden alınmasından sadece 18 gün önce, 15 Haziran'da Mursi, hükümetinin "Suriye halkının kurtarılmasına" olan taahhüdünü duyurduğu zaman bu ilişkilendirmeyi kuvvetlendirdi.

30 Haziran'dan bu yana Mısır medyası, Müslüman Kardeşler'le birlikte çalıştıkları ve devrik cumhurbaşkanı Mursi'ye destek mahiyetinde oturma eylemi yaptıkları suçlamasıyla Suriyelileri şeytanlaştırdı (oturma eylemi sebebiyle tutuklanan Suriyeli ya da Filistinli olmadı).

İskenderiye'de Mültecilerle Dayanışma Hareketi'ni kuran Nadir Attar, "İnsanlar Suriyeli mültecileri siyasi piyonlar olarak kullanıyor" dedi.

Kahire dışında bir yer "Küçük Şam" olarak adlandırılıyor. Mısır'da tahmini 300.000 Suriyeliden 33.000'i orada yaşıyor. Bu yerin merkezinde, yedi katlı iki binanın arasında tamamen Suriye yemekleri servisi yapan açık hava kafeleri ve restoranlarıyla dolu bir alan var. Genç adamlar sandalyeler ve su boruları arasında bilardo ve pinpon oynuyorlar, satıcılar da Suriye mallarıyla dolu tezgahlarında mal satıyorlar. Arka planda da Mısır'ın milliyetçi şarkıları çalıyor.

Restoranlara malzeme sağlama işi yapan O., "Önceleri Mısırlılar Suriyelilerin en cesur insanlar olduklarını söylerlerdi" dedi. Şimdi, "Siz yalancısınız" ve "Siz Rabia'ya (14 Ağustos'ta şiddet kullanılarak dağıtılan

Kahire dışında bir yer "Küçük Şam" olarak adlandırılıyor. Mısır'da tahmini 300.000 Suriyeliden 33.000'i orada yaşıyor. Bu yerin merkezinde, yedi katlı iki binanın arasında tamamen Suriye yemekleri servisi yapan açık hava kafeleri ve restoranlarıyla dolu bir alan var.

Mursi yanlısı oturma eylemi) katıldınız” diyorlar.

O.’nun arkadaşı M. de ailesini Sudan’a taşımayı düşündüğünü söylüyor. O, “Şimdi Suriyeli olmak İsraili olmak gibidir” dedi. Diğerleri de Cezayir ya da İsveç’e taşınmaktan bahsediyor.

Mısır ayrıca yaz başında Suriyeli çocukların artık Mısırlı çocuklarla aynı şartlarda okula gidemeyeceklerini duyurdu. Eğitim Bakanlığı okulların başlamasından kısa bir süre önce bu kararı değiştirse de çoğu aile zaten ülkeyi terk etmişti.

Yeni Mısır hükümeti, Suriyelileri Mısır’da kalmaktan soğutmak için kurallar koyuyor. 30 Haziran’dan önce Suriyeliler vizesiz olarak Mısır’a girebiliyorlardı. Ama hükümet, 8 Temmuz’da politikasını değiştirdi. Artık Suriyeliler, gelmelerinden önce geçmişleriyle ilgili olarak bir ayı bulabilecek güvenlik kontrolleriyle birlikte, vize almak zorundalar. Suriyeli mültecileri kaydeden ve onlara hizmet sunan UNHCR, 8 Temmuz’dan beri Suriyelilerden ofislerine yeni gelişler olmadığını bildiriyor.

Mısır ayrıca yaz başında Suriyeli çocukların artık Mısırlı çocuklarla aynı şartlarda okula gidemeyeceklerini duyurdu. Eğitim Bakanlığı okulların başlamasından kısa bir süre önce bu kararı değiştirse de çoğu aile zaten ülkeyi

terk etmişti.

En kötü durumdakiler de Suriye’de yaşayan ve ülkede iç savaş patlak vermesiyle Mısır’a kaçan Filistinli mültecilerdir. Suriye, Arap dünyasında Filistinli mültecilere karşı en cömert politikalara sahip ülkelerden biriydi. Bunun sonucu olarak da orada yaşayan çok sayıda Filistinli var. Bunların çoğu Batı Şeria ya da Gazze’ye hiç ayak basmadı. Onlar ihtilaftan yerli Suriyeliler olarak kaçmış olsalar da Mısır hükümeti ve uluslararası toplum bunları Filistinliler olarak tanıyor. Bu yüzden bunlar UNHCR’nin görev kapsamı dışında kaldılar.

Suriye’den gelen Filistinlilerin Mısır’dan sınır dışı edilmeleri daha muhtemeldir. İskenderiye’de bulunan Mülteciler Dayanışma Hareketi ey-

lemcileri, şimdiye kadar 500'den fazla insanın Mısır'dan sınır dışı edildiğini, bunlardan üçte birden fazlasının çocuk olduğunu bildiriyor. Bunların çoğu daha önce Suriye'de ikamet eden Filistinlilerdi.

Suriye'den kaçan Filistinlilerin çoğu başlarda botlarla Avrupa'ya kaçmayı tercih etti. Şimdi çoğu Suriyeli de daha iyi muamele ve iktisadi şartlar umidiyle bunu deniyor. Bu da 4.000 dolar civarında bir paraya mal oluyor. Geçen ay 3.000'den fazla Suriyeli İtalya sahillerine vardı. Bunların çoğu Mısır'dan kaçanlardı. Bu arada, ülkede kalanlar da duruma intibak etmeye çalışıyor. Farkusi: "Suriyeli çocuklar, Suriyeli oldukları belli olmasın diye Mısır lehçesini öğrenmeye başladı" dedi.

Kaynak: New Republic

Dünya Bülteni için çeviren: Mehmet Şeyhoğlu

> DÜBAM DUNYA BÜLTENİ ARAŞTIRMA MASASI

MISIR'DAKİ DARBENİN TOPLUMSAL SONUÇLARI

> 2013 EKİM
DÜNYA BÜLTENİ ARAŞTIRMA MASASI

DÜBAM Yayınları
Küresel İletişim Merkezi
Barbaros Bulvarı, Balmumcu / Beşiktaş
Tel: (0212) 274 80 21 – 274 80 22
www.dunyabulteni.net

